

[Leif Hermann]

Ifølge amerikanske undersøgelser af Kimborough m.fl. er småbørn i alderen 1,5 til 3,5 år gennem udendørs leg på dioxinkontamineret jord udsat for så store doser, at dette udgør henved $\frac{2}{3}$ af deres livslange optagelse fra denne kilde. Noget lignende formodes at være tilfældet ved børnenes indendørsoptagelse af støv, der er forurenet fra forbrændingsanlæg, hvilket selv med effektiv støvsugning ikke kan undgås. Hertil kommer, som det er bekendt fra professor Rappes modernelmælksundersøgelser, at spædbørn kan have optaget og til dels opmagasineret problematiske mængder af dioxiner og furaner fra ammeperioden.

Alt afhængigt af de konkrete arbejdspladsbetingelser udgør nogle arbejdsprocesser på affaldsforbrændingsanlæggene i sig selv en kilde til dioxin- og furanbelastninger, f.eks. ved nedtagning af slaggerester. SiDs fagblad har her tidligere (25. november 1982) med henblik på tungmetaller udpeget et af de moderne anlæg (Århus-Nord) som problemskabende, men dioxinbelastningen må formodes at være et generelt problem også for arbejdsmiljøet på de øvrige anlæg.

Som nævnt i dioxinrapporten medfører overlappning imellem forskellige forbrændingsanlæg-belastningszoner, som indebærer, at visse områder af landet og de persongrupper, der færdes her, er udsat for en kumuleret belastning.

Ministerens svar på et i miljø- og planlægningsudvalget stillet spørgsmål af fru Anne Grete Holmsgård angående denne problematik må anses for aldeles utilfredsstillende (J.nr. D 84-2402-57, den 9. januar 1985), idet der i substansen blot henvises til igangværende undersøgelser »med henblik på mere præcist at kunne vurdere emissionen af dioxin og den heraf følgende belastning af befolkningen«.

Svar (22/4 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har udtalt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»I miljøstyrelsens rapport fra december 1984 om dannelse og spredning af dioxiner, især i forbindelse med affaldsforbrændingsanlæg, blev dioxinforureningen fra danske forbrændingsanlæg vurderet på baggrund af

udenlandske undersøgelser suppleret med nogle få målinger fra et ældre dansk anlæg.

På grundlag heraf blev det endvidere estimeret, hvor store mængder dioxin de mest udsatte befolkningsgrupper i anlæggenes nærhed i værste fald kan tænkes at indtage via indånding og via føde, hvilket især vil sige mælkeprodukter, kød, grøntsager m.v.

Ved hjælp af yderligere undersøgelser af bl.a. komælk søger miljøstyrelsen nu at skabe et første foreløbigt grundlag for verifikation af disse estimater vedr. særligt udsatte persongruppers mulige udsættelse for dioxiner.

Miljøstyrelsen har derimod ingen konkrete planer om at føre egentlige lister over sådanne muligt særligt udsatte persongrupper.«

Spm. nr. S 1027

Til *industriministeren* (12/4 85) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Vil ministeren oplyse, om det er tilladt at indregne anciennitetstillæg samt lønregulering i kraft af øget kompetence i priser, takster m.v. i henhold til lov nr. 211 af 27. marts 1985?«

Begrundelse

I lovpakken af 27. marts 1985 indgik L 206, forslag til lov om fornyelse og forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v. Arbejdsmarkedsudvalget fik som svar på spørgsmål 35 oplyst af arbejdsministeren, at anciennitetstillæg, som ikke forudsætter fornyet forhandling mellem parterne, fortsætter uændrede.

I lov nr. 211, lov om begrænsning i stigninger i avancer og priser, § 6, fikses indregningen til 2 pct. indtil 28. februar 1986 og yderligere 1,5 pct. indtil 28. februar 1987.

Overensstemmelse mellem disse to love synes ikke at være til stede.

Foreløbigt svar (18/4 85):

Industriministeren (Stetter):

Spørgsmålet er af en virksomhed blevet indbragt for monopolrådet, som vil behandle sagen på sit førstkommande møde.

Når resultatet af dette møde foreligger, vil jeg tilstille udvalget monopolrådets afgørelse.

Spm. nr. S 1031